No. 15.

BREDASCHE Staat-, Letterkundig- Nieuws- en Wetenschappelijk COURANT Blad.

Woensdag den 19 Januarij.

DE GOUVERNEUR DER PROVINCIE NOORD-BRABAND, gelezen hebbende eene resolutie van den heere Staatsraad, Administrateur der Belastingen, van 24 December ll., no. 1, ten gelede van een Koninklijk Besluit van 19 Februarij, no. 24, (*Staatsblad no.* 90), waarbij de bepalingen van Hoogstdezelfs Besluit van 29 December 1829, no. 83, nopens de regeling der Taxatie-kosten voor de voorwerpen van sommige gebouwlagen, in de Personele Belasting, ten laste der schatplichtigen meetende komen, ook voor dezen jare 1831 worden van toepassing gemaakt; en kennisgeving, dat de bepaling van Zr. Ms. Besluit van 29 December 1829, (*Staatsblad no.* 84), insgelijks voor 1831, van toepassing worden verklaard, doch slechts opzigtens dusdanige Belastingschuldigen, welke in dat jaar, dezelfde aan de Personele Belasting onderworpene percelen, in gebruik zullen hebben gehouden.

Gehoord de consideratien van den provincialen Inspecteur,

B E S L U I T:

Art. 1. De respective Stedelijke en Gemeentebesturen op den inhoud der in deze bedoelde twee Koninklijke Besluiten, van 29 December 1829, (opgenomen in ons Besluit van 7 Januarij des opgaanden jaars, no. 22, *Provincialaal blad no.* 21), opmerkzaam te maken, met verzoek, om van gedachte bepalingen, zoo mede van het vermelde in de laatste zinsnede der premisse dezer, ongerwijld de noodige kennisgeving aan hunne Ingezetenen te doen.

Art. 2. De Arrondissements-Inspecteuren uit te noodigen, om de uitvoering van Zr. Ms. Besluit van 20 December 1829, (*Staatsblad no.* 83), en de daartoe betrekkelijke resolutie van het Hoofdbestuur van 20 Februarij des vorigen jaars, no. 19, (zie geleidende missive van 4 Maart daaraanvolgende, C no. 12), ook met betrekking tot het onderhavige Besluit te verzekeren.

Art. 3. En zal dit Besluit, door middel van het *Provincieal Blad*, worden ter kennisse gebragt van de Burgemeesters en Wethouders der Steden en [illegible] ten fine van publicatie, zullende voorts een genoegzaam aantal exemplaren daarvan worden verzonden aan de Arrondissements-Inspecteuren te *'s Hertogenbosch*, *Breda* en *Eindhoven*, ten fine van distributie aan de daarbij geconcerneerde Ambtenaren: alsmede een exemplaar aan den Hoofd-Inspecteur en Verificatenr der Comptabiliteit dezer Provincie; terwijl eindelijk de bovenstaande kennisgeving zal worden geinsereerd in de Dagbladen der Steden *'s Hertogenbosch* en *Breda*.

's Hertogenbosch, den 7den Januarij 1831.

De Gouverneur voornoemd,

A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

NEDERLANDEN.

Breda, den 17den Januarij.

Wij vernemen dat de generaal *van Geen*, vergezeld van zijnen staf naar Eindhoven is vertrokken, om de troepen die aldaar gelegerd zijn, als ook die te Oirschot en Valkenswaard, in oogenschouw te nemen. Voor het overige hebben er geene bewegingen bij ons leger plaats gehad, en alles wacht met ongeduld op den 20sten dezer, wanneer er iets zoo het schijnt beslist zal worden.

— De vijandelijke troepen zijn te Hasselt, Bree en Mazeijk te zamen getrokken, en hebben aldaar 9 à 10,000 man bijeen, die rijkelijk van ligt en zwaar geschut voorzien zijn. Dat korps steunt op een ander legertje van ongeveer 8000 man groot, bestaande uit laatste, meestendeels uit Fransche en belgische vrijwilligers. Aan kavallerie is bij hun groot gebrek, dit zoeken zij echter te verhelpen, door zich overal, geducht te versterken. Van eene terugtrekkende beweging der vijanden heeft men nog niets vernomen.

— *Meijnet* is eenige dagen geleden met zijn staf te Roermonde gekomen, waar hij tien dagen gebleven is, en van daar is hij naar den kant van Maastricht vertrokken. Zijn verblijf in Roermonde zal nooit vergeten worden, aan zoo vele ongeregeldheden en knevelarijen heeft zich zijne bende schuldig gemaakt. Zijne troep bestond, wat de officieren betrof, grootendeels uit toneelspelers, kleermakers, haarkapperaars en kappers, en het gemeen uit landloopers en bedelaars. Aan krijgstucht was zoo weinig te denken, dat *Meijnet* niet alleen geene orde kon houden, maar zelfs door zijn volk in het openbaar op de straten geslagen is geworden.

— De bezetting van Venlo bestaat uit twee bataillons, die gelijk en tedelijk gedisciplineerd zijn. Alles doet zien, dat de Belgen zullen moeten rekenen om Venlo te kunnen behouden. Zij hebben de meuten stukken van de wallen genomen, daar hetzelve voorzien en ijzeren daarvoor in plaats gezet. Ook hebben zij eene aanmerkelijke hoeveelheid kruid van daar verzonden. Moet de bezetting van Venlo nog lang duren, dan gaat Venlo te grond, en [illegible] de bewoners hoe langer hoe meer [illegible]

— Wij vernemen uit eene zekere bron, zegt [illegible] dat de conferentie den jongen prins *Otto van Beijeren* voor de kroon van Griekenland heeft bestemd.

— De brusselsche papieren bevatten weder de volgende tijdingen uit het belgisch leger:

» Een sterk artillerie park dat zich hier bevond, is naar het leger vertrokken.

» De kapitein *Prové* is belast geworden om een kwartiermeester der 2de brigade, onder bevel van den generaal *Niellon*, te achtervolgen, dezelve is gensklaps met de krijgskas, waarin zich omtrent 4,000 guldens bevond, verdwenen. Een droevig gevolg van de gunst en het vertrouwen aan vreemdelingen geschonken. (*En een nieuw stigal der belangloosheid, waarmede de fransche vrijheidszonen hunne belgische broeders bedienen!*)

» Men schrijft uit Hasselt onder dagteekening van den 12 Januarij.

» De luitenant generaal *Daine* is eindelijk te Maastricht aangekomen, hij heeft zijn hoofdkwartier te Hocht gevestigd. De gewigtige passage te Seermaas is even als het dorp Caberg bezet geworden. De kolonel *Pontecoulant* aan wien de generaal *Daine* het bestuur over de werken der genie heeft aanvertrouwd, heeft een fort opgerigt, op de vlakke hoogte Belvedere genaamd, hetwelk de stad, de maas, het kanaal (de Willemsvaart) en den weg naar Maseijk bestrijkt; verder onderscheiden verschansingen en batterijen tusschen de Maas en het kanaal, en weinige dagen nog of de zoo belangrijke stelling van Smeermaas, zal in staat wezen om allen aanval af te keeren, 't zij van de vesting of van een leger van de zijde van Holland komende.

(Dit berigt eindigt in een uitbundige lofrede van den *braven Daine* en den *dapperen Pontecoulant*; het garnizoen is, dit spreekt, in Belgische bulletins van zelve, op het punt om zich over te geven, wachtende met de grootste angst de komst van den hertog van *Saxen Weimar* af, voor wien de Belgen, ondanks al hun snoeven, niet kunnen verbergen, geducht bang te zijn.)

» Het bataillon onder bevel van den heer *Quatin*, dat gisteren te Namen gekomen is om datgeen te vervangen, hetwelk gisteren morgen van daar vertrokken is, heeft bevel gekregen om ook naar Maastricht op te trekken.

» Onze vijanden versterken zich in Hollandsch Vlaanderen. Zij zouden uit Sas van Gend, waar zij gestationeerd zijn, een inval in het land van Waes kunnen doen. 't Is derhalve van het hoogst belang eene magt op de bedreigde punten bij een te brengen; duizenden zouden zich bereidwillig aanbieden, zoo er eene oproeping aan hunne vaderlandsliefde gedaan werd.

» De heer *de Celles* is, in den nacht van den 16den, in commissie naar Parijs, gezonden."

— Men verzekert, dat de petitien, welke door het bureau van het brusselsche congres zijn achter gehouden, allen verzoek inhielden, om de akte van uitsluiting van het huis van Nassau in te trekken, voor zooverre die den persoon des prinsen van Oranje betreft. Daaruit volgt, dat het congres nooit eenige reclamatie tegen eenmaal door hetzelve genomen maatregelen in aanmerking zal nemen en dat men besloten heeft zijne decreten te handhaven, zonder te luisteren naar diegenen, welke pogen zouden het dezelve dwalingen onder het oog te brengen. (*le Vrai Patriote*.)

— De heer *Constantin Rodenbach* is eigenlijk de man, die de geheime manoeuvres bij het congres, de slagen, die zijne partij aan andere partijen toebrengt, bestuurt, hij weet het regte tijdstip onderhaarlijk wel te vatten; ziet eens met welke tactiek en snelheid in de eerste oogenblikken, de uitsluiting der [illegible] te bewerken. Thans, nu de tijd [illegible] naar den bodem, aanwat en [illegible] uitsluiting met aandrang bewerkt worden? Het [illegible]

lijk beslist, dat geen souverein of zelfs geen lid van eenige souvereine famili van Europa thans den troon van België zal, dus spoedig handen aan het werk geslagen, zegt de heer *Rodenbach* tot zich zelven; daar is geen tijd meer te verliezen; wat komt het er ook op aan of de constitutie gereed is; wij hebben lieden genoeg, die den scepter, om het even onder welke voorwaarden, gretig wil len aanvaarden ..... O, België! O, mijn vaderland! roept het dagblad *le Vrai Patriote* uit.

Zie hier wat men leest in een geacht Brusselsch blad, deszelfs aanmerkingen bevattende over de merkwaardige zitting van den 8 dezer, waarin de beide brieven van den heer *Gendebien*, over de keus van een vorst en deszelfs onderhoud met den graaf *Sebastiani* gelezen werden (*zie ons nommer van* 14 *dezer*).

» De aap begint uit de mouw te komen; zoo als wij lang reeds voorspeld hebben, een regentschap willen die heeren. Wij zullen niet langer voor oogen hebben dat zwak en onbekwaam provisioneel gouvernement, verpligt om over zamenzweringen te schreeuwen, over geweld te roepen tegen al wat hetzelve omgeeft, en schrik- en uitzonderingswetten te ontwerpen om hare zieltooging een weinig te verlengen. Neen, een provisioneel gouvernement zullen wij hebben, glinsterend door den stralenglans van het diadeem, steunend op den troon, sterk door eene bezworene constitutie, dat deszelfs vroegere dwalingen en zotheden met den koninklijken mantel bedekt. De slang zal van huid veranderd wezen, zij zal uit de donkerte en het stof treden, om voor het licht te verschijnen met de kleuren van den regenboog versierd. Geene metamorphosatie zal dat doen, slechts eene staatkundige herschepping, door middel van een aankomend jongeling bewerkstelligd.

De heer *de Meróde*, bewindvoerder onder de willekeur der congregatie, de heer *Rogier* gouverneur, de heer *de Celles* minister, de heer *Gendebien* groot-kanselier zegelbewaarder; kortom, ons gansch tegenwoordig uitvoerig bewind, vorstelijk uitgedoscht, zullen eene geheele andere gedaante hebben, een waardiger geesthrucht en een luisterlijker hof dan te voren. 't Zal inderdaad wel aktoos provisioneel blijven, maar dit zal eerst een *bestendig provisioneel* zijn, zoo als de heer *van der Linden* zeer geestig zegt, en gij zult zien, dat de dus weer hervormde administratie, doch nogtans in iets te zijn veranderd, geheel anders door de deugd van een kind zal wezen."

— Te Brussel komt een nieuw blad uit, *Méphistophélès* betiteld. Hetzelve is bestemd, om de geestelijkheid en de zotternijen van onzen tijd den oorlog aan te doen. Nu, stof zal het wel niet ontbreken. Het bladje schijnt geestig geschreven te zullen worden.

— Te Gottingen hebben ernstige onlusten plaats gehad, en, bij het aanrukken van troepen, om dezelve te dempen hebben 2500 burgers, waaronder 500 studenten de poorten bezet, om de troepen te keeren. Op den 10den dezer heeft de stedelijke regering op aandrang der burgers haar ontslag genomen en de burgers zelve eenen gemeenteraad van 12 leden benoemd, waaronder onderscheiden professoren. De hertog *van Cambridge*, gouverneur van Hanover, wordt den 11den te Gottingen gewacht. De naaste of liever voorgewende oorzaak dezer onlusten, die, gelijk een aanstekende ziekte, alle landen en steden van Europa schijnen aan te tasten, schijnt in groote ontevredenheid der burgers op de policie bestaan te hebben. Schoon de Hanoversche regering zeer genegen was, om alle billijke wenschen gehoor te geven, zoo had zij tevens maatregelen genomen, om alle verdere eigenmagtige handelingen der ingezetenen met kracht tegen te gaan.

PARTICULIERE CORRESPONDENTIE.

Eindhoven den 15den *Januarij.*

Heden had alhier een zoo aangenaam als menschlievend feest plaats. Door de gunstige beschikking van H. H. hoofdofficieren der 7de afdeeling, werd er een militair concert gegeven, ten voordeele der behoeftige vrouwen, wier mannen voor het vaderland zijn uitgetrokken. De voornaamste ingezetenen adsisteerden bij hetzelve en toonden daarin wederom onophoudzaamig hunne hartelijke belangstelling in de zaak des vaderlands. Het concert werd met eene gepaste redevoering van den heer *C. H. Ottenhof* geopend en door denzelven besloten met een dichtstuk getiteld: *aan mijne landgenooten, die als vrijwilligers uitgetrokken zijn.* De opbrenger overtrof de verwachting en ieder keerde wel voldaan ten zijnent terug.

De belgische troepen, die bij en om Maastricht zijn gelegerd, worden door sommigen tot wel op 12,000 man geschat, onder welke ook een regement lanciers. Lieden die er van, onder anderen de heide van *Daine*, gezien hebben, vergelijken ze steeds bij eene roovebende die in het gebergte omzwerft. De kiel en de jakobijnenmuts is de meeste algemeene kleedlag, doch het schrikkelijkst zien zij er uit van wege hunne havelooshéid, want geen kleedermaker denkt er aan om hunne broeken te lappen of hunne kiel te herstellen, en zij zelven geven zoo weinig er om, dat zij zich met de varkens wel in het slijk zouden kunnen wentelen. Aan het begin gaven de boeren nog al goedwillig van het hunne; maar daar is een eind aan gekomen, en reeds hebben gene al geweld moeten gebruiken, om zich een sober haverbroodje te verschaffen. Toen het hoofdkwartier van *Daine* zich nog te Sterpenbeyaard bevond, vermaakten zich deze helden als kinderen, dat het een pleizier was om aan te zien. Op de markt was een groote staak geplant, waarop een hollandsche kaas werd gestoken, nu werd met schoenmakers elsten naar die kaas gegooid, en was zij wel met gaten doorboord, dan werd er lustig romdom gedanst, onder het zingen van een liedje, hierop heerkomende, dat men den Hollanders even zoo zou doen. Doch, met zich moede te dansen, was de maag niet gevuld, en hij die de rapste klimmer was, was het beste er aan toe, hij vloog naar boven en meld het beste stuk voor zich, terwijl de andere om de overige brokken konden gaan vechten.

Elk oogenblik komen hier courriers; eerst dacht men dat zij den last kwamen brengen, om direct op Maastricht los te gaan, maar thans is hier uitgelekt geworden, dat het tegendeel zal plaats hebben, omdat de Belgen, uit naam der verbonden mogendheden, gelast zijn geworden, spoedig van die vesting af te trekken.

's Gravenhage, den 17den Januarij.

H. M. de koningin en H. K. H. prinses *Frederik* zijn heden middag van Berlijn alhier teruggekeerd.

Heden is eene vierde afdeeling uittrekkende schutters onzer stad onder de wapenen geweest en geinspecteerd.

Heden is eene estafette met depeches uit het leger bij het gouvernement aangekomen.

Men ziet met belangstelling den dag van Donderdag te gemoet, waarop de bijeenkomst van de beide kamers der Staten-Generaal zal plaats hebben. De daaromtrent loopende gerüchten zijn te tegenstrijdig om er melding van te maken. Dit schijnt echter stellig waar te zijn, dat er daarbij een manifest door Z. M. zal worden uitgevaardigd.

Er zijn bereids verscheidene leden der kamers alhier aangekomen en het grootste getal derzelven zal wel tegenwoordig zijn.

Brussel, den 15den Januarij.

(*Extract uit de zeven en veertigste zitting van het nationaal congres, op den* 14*den dezer gehouden.*)

Twee honderd vijf en tachtig ingezetenen van het district van Verviers vragen de vereeniging van België met Frankrijk. Een, en twintig inwoners van Brussel verzetten zich tegen alle inlijving of vereeniging met dat rijk. Zevenzig inwoners van Gilly in Henegouwen vragen *Lodewijk Philips* tot koning over de Belgen met eene afzonderlijke constitutie, hetwelk mede door verscheiden andere inwoners van gemeenten in Henegouwen gevraagd wordt.

De heer *Constantin Rodenbach* ontwikkelt zijn in de vorige zitting gedaan voorstel, om dag tot het kiezen van den opperhoofd voor den staat te stellen. Hij vermeende, dat de oranje-factie zich op alle wijze bewoog en door het hollandsch goud betaald werd. De armee, zeide hij, zal van haren kant petitionneeren voor eenen vorst, dien de spreker echter niet noemt. Daar is een infaam blad, vervolgde hij, de *Messager des Gand*, dat het congres aanrandt en van niets minder spreekt dan van hetzelve het regt, om de natie te vertegenwoordigen, te betwisten, en van deszelfs besluiten niet te gehoorzamen. Daaruit kunnen oneenigheden in België ontstaan, die nog niet aanwezig zijn. Wij moeten, het leger, de regterlijke magt, met een woord, het land, een opperhoofd geven. » Men moest een vijand van zijn land zijn, of slechte gedachte koesteren, om den drang van het kiezen van een opperhoofd van den staat niet in te zien." (*Hier ontstond een vreeselijk gedruisch en geschreeuw. Hoe, werd er geroepen, beschuldigt gij de Leden, die het met uwe meening niet eens zijn?*)

De heer *Rodenbach* sprak opgemelde zinsnede populairs uit, als wanneer het geraas en het geroep van *tot de orde! tot de orde!* nog heviger werden. Na een lang en hevig twisten, besloot de president met te zeggen, dat hij geene termen vond, om den spreker tot de orde te roepen.

De heer *Duval de Beaulieu* ontwikkelde vervolgens een voorstel (onze berigten melden niet, wat dit voorstel inhoudt; wij kunnen, uit de rede van den heer *Duval* ter ontwikkeling, den inhoud even min raden, en zullen dus nader berigt deswegens moeten afwachten).

De vergadering gelast het verzenden van de voorstellen der heeren *Rodenbach* en *Duval de Beaulieu*, naar de afdeeling en besluit, dat de deliberatien over beide voorstellen tevens zullen plaats hebben. Nog besluit de vergadering, dat morgen, na de deliberatien over het budget, die over het ontwerp van wet tot mobiel verklaren der schutterijen zullen plaats hebben.

De orde van den dag brengt het vervolg mede der deliberatien over het hoofdstuk der constitutie, titel *van het opperhoofd van den Staat.*

BRUSSEL *Van den 16den Januarij.*

De zitting van gisteren is met het lezen van onderscheidene petitiën begonnen. Vervolgens brengt de centrale afdeeling, bij monde van den heer *Destouvelles*, haar algemeen verslag uit, ten slotte waarvan zij onderscheiden verminderingen in de gevorderde sommen voorstelt, en onder anderen de gevraagde sommen tot schadeloosstellingen, voor de door de revolutie veroorzaakte verliezen, verwerpt, als zijnde deze schadeloosstellingen tegenwoordig ontijdig.

De heer *Le Hon* brengt eenige aanmerkingen in het midden over de noodzakelijke bezuinigingen, over de behoefte, om het ontwerp der staatsbegrooting meer tijdelijk te overwegen en over de verpligting, om ten minste zoo lang over het budget te deliberéren als over de voorstellen der centrale afdeeling wegens de wijze, om eenen vorst te kiezen, eene deliberatie, zeide hij, die niets heeft uitgewrocht. Hij stelde voor, om het voorgestelde decreet te veranderen invoege als volgt:

» Daar wordt een provisioneel crediet van tien millioenen guldens aan het provisioneel gouvernement verleend, hetwelk deze som onder de onderscheiden takken van bestuur, naarmate van derzelver behoeften, zal verdeelen. De hoofden der departementen zullen, binnen veertig dagen, de noodige bouwstoffen verzamelen, om een regelmatig budget van uitgaven in te leveren, hetwelk alsdan op een regelmatige wijze zal gediscussieerd en aangenomen zal worden.

Dit voorstel van den heer *le Hon* gaf tot vele aanmerkingen aanleiding. De heer *Raikem* zeide onder anderen, dat er geene eenheid in de ministeriën was. Het ministerie van oorlog onderscheidt bestond eigenlijk uit twee ministeriën. De heer *Gendebien*, ordonnateur-generaal, geeft op zijnen eigen naam mandaten af, zonder den heer *Goblet* eens daarvan te kennen. Een dergelijke staat van zaken is niet langer te dulden. Vele andere leden spraken in dien zin.

De heer *de Brouckere* chef van het bestuur der financiën, gaf eenige inlichtingen; hij zeide onder anderen, dat alle ambten en posten bij zijn ministerie publiek waren gemaakt; dat 's Konings domeinen aan de bank te Brussel waren afgestaan, enz. Ten laatsten werd het voorstel van den heer *le Hon* met eene groote meerderheid verworpen. Waarna de zitting gesloten en tot des avonds geadjourneerd werd.

In de avond zitting werden de deliberatien over het budget der uitgaven voortgezet, en hetzelve ten laatste, met 44 tegen 7 stemmen, aangenomen.

Heden de *Hon* leest, als lid van het diplomatiek comité eene nota van lord *Ponsonby* en van den heer *Bresson* van den 14den januarij, ten geleide van een protocol van het londensche congres van den 9den januarij. Zie hier den korten inhoud dier stukken: » in weerwil der door de belgische gezanten gedane vertogen en in weerwil der aanneming van de wapenschorsing door koning *Willem*, blijft de Schelde gesloten. Op den 20sten januarij zal Maastricht gedeblokkeerd en de Schelde geopend worden. Zoo de Hollanders weigeren mogten, op dien dag de Schelde te openen, zal zulks als eene daad van vijandelijkheid jegens de mogendheden worden beschouwd en behouden deze zich voor, om naar hun goeddunken in dier zaak te handelen. Hetzelfde zal jegens de Belgen gelden, zoo zij op dien dag Maastricht niet mogten hebben gedeblokkeerd.

Na lange en zeer hevige debatten over die stukken, welke tot na middernacht geduurd hebben, besloot de vergadering, om deze deliberatien op morgen, zondag, in geheim comité voort te zetten.

Mengelingen.

Koning *Hendrik* IV van Frankrijk schreef den 27sten mei 1605 aan zijnen gezant in London, den graaf *Beaumont*: « Zeg aan » koning *Jakob*, dat, indien alléén de vrees voor de fransche wa» penen mij, in het doen eener bepaalde verklaring ten aanzien » der Nederlanden terug hield, mijn besluit spoedig genomen zou » zijn, en ik den sprong wagen zoude. Maar mij houdt veel meer de » verbinding voor de gerechtigheid terug, die alles op mij vermag en » welke ik mijnen naburen verschuldigd ben. Ook stel ik hoogeren » prijs op mijnen goeden naam en de welvaart en vriendschap mij» ner goede bondgenooten, dan dat ik begeerig ben, om mijne heer» schappijen, ten koste van anderen, te vergrooten."

Eens den Vorst, bij wien liefde voor de gerechtigheid meer zegt dan de vrees voor de wapenen!

Wij vernemen, dat het Bestuur gedachte van het Nederlandsch Instituut, want dat zal zich wel spoedig constitueren, bezig is aan eene revisie van de Statuten der Maatschappij te denken en uitgeven aan den beroemden drukker Hug[illegible] drukker van het provisioneel gouvernement te Brussel, zou worden toebetrouwd. In afwachting, dat hetzelve in het licht zal verschijnen, deelen wij onzen lezeren eenige fragmenten uit dit beredeneerd woordenboek mede:

CONGRES IN BELGIE. Eene groote vogelvlugt, houdende vogels van allerhande veren en pluimen en van allerhande gezang, deze worden in gevonden zekere dikke, zwarte vogels van de soort der raven, maar met blaauwen bals en driehoekige kuif, zich met de kraaijen, exters en spreeuwen vereenigende, om de onderscheiden soorten van uilen, van hanen en kalkoenen, met bek en klaauwen te bestrijden en die ten laatste de geheele vogelvlugt overheerschen. Adelaars worden in dit congres niet gevonden.

GRIEVEN. Spoken, nachtverschijningen, denkbeeldige wezens, van welke de intriganten zich bedienen, om de goede lieden te misleiden en zich zelven aan het hoofd der zaken te stellen, dompelende het volk in ellende.

NATIONALE ONAFHANKELIJKHEID. Het stelsema daarvan is toepasselijk op een klein land, dat binnen eene dubbelde linie van dijnen besloten ligt, dat verstoken is, van de winsten, die zeevaart en overzeesche bezittingen opleveren, met regtmatige trots binnenslands en eene bespottelijke snoeverij buitenslands.

EED VAN GETROUWHEID. Eene kleine pligtpleging van beleefdelijkheid, die men aan eenen souverein aflegt, maar die tot niets verbindt; deze formaliteit laat u alle mogelijke vrijheid, om de wapenen tegen hem, dien gij trouw gezworen hebt, te keren; al had hij u ook vijftien jaren lang in overvloed en rust onderhouden, met een woord, is een paspoort voor ondankbaarheid en schelmerij.

PUBLIEKE VRIJHEID. Eene uitdrukking, gelijk staande aan publieke ellende of onderhandsche oproeping tot de armoede en den bedelstaf voor het volk; voor de vermogende klassen is hetzelve eene gedwongene onderwerping aan het ultramontanismus, een blinde eerbied voor de leugens en bedriegerijen van politieke kwakzalvers; met een woord de volmaakte aanbidding van de domme eigenschap der edelen.

(*Het slot hiernaa*)

LETTERKUNDIG BERICHT.

Indische Tafereelen, voor Reizigers aan den Haard. Uit het Engelsch; te Rotterdam *bij de Weduwe* J. Allart, 1830. *Met gegraveerden titel en vignet, in 8o. gr., 287 blads. De prijs is* . . . f 2,80

Sedert ruim twee maanden hebben wij, uit hoofde, der onlusten in België, en de daaruit voortvloeijende gebeurtenissen, onze aandacht bijna geheel op dezelve moeten vestigen, om aan het verlangen onzer geabonneerden te voldoen. — Van dáár ook, dat wij, gedurenden dien tijd, eenigzins van den vroeger ingeslagen weg hebben moeten afwijken, waardoor onvermijdelijk de *variété* van ons blad meest lijden. De oogenblikkelijke rust, in het midden van de ontzag-verwekkende toebereidselen tot eenen oorlog. De hoop, waarmede wij ons durven streelen, dat dezelve alleen zullen daargesteld zijn geweest, om onze magt voor onze vijanden ten toon te spreiden; wij herhalen het, de hoop op eene meer gevestigde rust, zal van zelf onze aandacht wederom op de voortgangen der kunsten en wetenschappen in ons vaderland vestigen.

Een voornamen tak van nijverheid in ons vaderland, de *boekhandel* namelijk, te bevorderen, door de aankondiging en beschouwing der nieuw uitkomende boekwerken, was een lievelings denkbeeld, dat wij, bij de aanvang van dit nu afgeloopen jaar, meerder uitbreiding gaven; wij werden hierin door de voornaamste boekhandelaars, door een welbegrepen belang aangedrongen, geholpen en vonden goedkeuring bij het lezend publiek. Vele uitgevers zonden, niettegenstaande de onrustige tijden, waarover wij hierboven spraken, de nieuwste voortbrengselen hunner nijverheid. Vele derzelven zijn echter, door den drang der zelfde omstandigheden, niet kunnen aangekondigd of beoordeeld worden. Den verloren tijd in te halen, wordt ons nu, tot eenen aangenamen pligt, en wij hoopen aan den wensch van vele onzer lezers te kunnen voldoen om ten minsten een of tweemaal per week, een plaatsje voor ons *letterkundig rubriek* open te houden.

Onder dat achterstallige werk rekenen wij ook, de boven aangekondigde *tafereelen*.

In het winterseizoen, wanneer de stormen loeijen, de [illegible] uit de lucht valt, of wanneer de scherpe [illegible] ons achter de bevroren vensterglazen houdt, [illegible] aan den haard een voortreffelijk, onderhoudend, [illegible]

kunnen vergezellen; de gesteldheid der landen, die hij doorgetrokken is en de zeden en gewoonlijk van derzelver bewoners, met hem kunnen opmerken, dan levert dit vele bronnen tot een gezellig onderhoud op, houdt den geest werkzaam en doodt den tijd op eene aangename en tevens leerrijke wijze, terwijl er altijd iets voor verstand en hart overblijft.

Die met ons aan den haard een reisje naar de *Indien* wil doen, zie dan deze *tafereelen* in de hand. Veel is er over de *Indien* geschreven, minder gemeenzame beschrijvingen der zeden en gebruiken van de Indianen bezitten wij nog in onze taal. En zonder geheel nieuwe of door niemand opgemerkte daadzaken te bevatten, leveren deze tafereelen een zeer belangrijk geheel op, dat wij ter lezing kunnen aanbevelen. Onze lezeren met het hoofdzakelijkste gedeelte derzelven bekend te maken, is voor ons bestek onmogelijk en zou des te moeijelijker zijn, aangezien het werk in geen hoofd- of onderdeelen verdeeld is.

De schrijver begint zijne reize te *Madras*, en doorreist de Engelsche bezittingen in Indiën, benevens de streken, welke de Engelsche Oost-Indische compagnie nimmer aan hare oppermagt heeft kunnen onderwerpen. Bij de beschrijving dier landen der zeden en gebruiken van derzelver bewoners, benevens der lotgevallen, die hem op zijnen weg bejegenen, doet de schrijver zich als een kundig militair kennen, en levert aan zijne lezeren een juist denkbeeld over de militaire magt, zoo wel betrekkelijk het personeel, als de wijze van oorlog voeren, en het maken en gebruiken der versterkings manieren van de *Indianen* in tegenoverstelling van die der Engelschen.

De stijl des schrijvers is eenvoudig en onderhoudend, waarvan onze lezeren uit het volgende kleine uittreksel kunnen oordeelen:

» Het reizen is, in *Indië*, bij schoon weder, zoo wel gezond als aangenaam. De morgen-rid is geen vervelende, afgemaakte galop, maar heeft een bestemd doel. Dagelijks bespeurt men eene verandering van grond en luchtstreek, en men treft geen natuurtooneel aan, zonder eenig bijzonder voorkomen van schoonheid en belangrijkheid; altoos ontdekt men eenige verscheidenheid, die zich aan het geoefend en belangstellend oog in een' heuvel, eene beek, en een' boom, eene bloem, of eenig ander voorwerp duidelijk vertoont.

. . . . . .

» Op zekere plaats hadden wij eene allerbespottelijkste ontmoeting; de inwoners hadden hunnen begunstigden afgod te vergeefs om hulp aangeroepen; dezelve werd hierop in den bazar gebragt, en met zweepslagen gestraft over zijne onopletendheid op de gebeden en offerhanden der ongelukkige menigte, terwijl de dienstdoende Brahminnen hierbij allerlei dwaze plegtigheden in acht namen. «

Bijzonder opmerkenswaardig zijn zijne beschrijvingen van *Madras* en *Calcutta* met derzelver omgevingen; de gebruiken en zeden der *Hindoës*, *Brachminnen*; de beschrijving der bekoorlijke oevers van den *Ganges*, enz. enz.

Een zeer fraai uitgevoerd titelvignet en de nette druk, welke wij trouwens, van de uitgeefster altijd gewoon zijn te ontvangen, zijn aanbevelingen te meer, om zich deze *tafereelen* aan te schaffen.

NAGEKOMEN BERIGTEN.

Breda, den 18den Januarij.

— De laatste prins bisschop van Luik, graaf *de Méan*, aartsbisschop van Mechelen, primaat der Nederlanden, is, op den 15den dezer, in zijn aartsbisschoppelijk paleis, overleden.

— De Fransche brieven, loopende tot den 14den, zijn heden aangekomen. Het dagblad *le Memorial de Toulouse* zegt, dat de koning van Spanje eene ligting van eene reserve van 50,000 man (?) bevolen heeft. Wijders kondigt de *Gazette de France* de groote ontevredenheid aan, door den generaal *Sebastiani* aan den dag gelegd over het lezen der brieven van den heer *Rogier* in het belgisch congres. De minister van buitenlandsche zaken logenstraft de naauwkeurigheid der in dezelve vermelde daadzaken en beklaagt zich over het openbaar maken van vertrouwelijke mededeelingen.

De fondsen waren op de Parijsche beurs van den 10den, genoteerd als volgt: de 5 percents op 92, 90; de 3 percents op 61, 25.

CORRESPONDENTIE.

Ter beantwoording aan het verzoek van den geëerden dichter en ingender, plaatsen wij in dezen rubriek, zonder eenige verdere bijvoeging, 's mans eigene woorden:

Het Dichtstukje uit Zuid-Holland kan niet geplaatst worden.

DANKBETUIGING.

De Kolonel kommanderende de mobiele troepen van het mobiele leger, betuigt hiermede, mislaatum van zijne ondergeschikten, zijnen welmeenenden dank aan de edelmoedige gevers van 300 paren lange wollen kousen, 260 paren wollen handschoenen en 240 wollen slaapmutsen. De dadigen aan den vorigen winter, die in het gure jaarsaizoen, zoo zeer strekt en de gezondheid der troepen te bewaren, zal voor hen eene aanmoediging te meer zijn, om ten dienste van het vaderland aan hen, die door andere betrekkingen genoodzaakt zijn geworden, in hunne woonsteden te blijven, doch door deze gaven toonen hunne dappere verdedigers daarom niet te vergeten, zich welgemoed aan de gevaren en ongemakken van het oorlogsleven bloot te stellen. Gemelde kolonel wijst zijne manschappen aan de edelmoedige gevers, tot het verkrijgen van nog eenige paren handschoenen en wollen borstrokken, aanbevelen.

Vucht den 15 *Januarij* 1831. De Kolonel Luns.

VADERLANDSCHE GIFTEN.

Door den heer van Marle, post-directeur te Apeldoorn, namens eenige leden der societeit te Apeldoorn, 30 paren Wanten.

Uit Oosterhout van twee damen, 9 paren Sokken.

Uit 's Hage van G. V. H. 11 wollen Dekens, waarvan 7 voor de Haagsche en 4 voor de Delftsche schutterij.

Van den 27 December 1830 tot den 8 Januarij 1831 zijn door een aantal ingezetenen der stad Deventer, ten behoeve hunner stadgenooten, dienstdoende bij de mobiele schutterij, en uitgetrokken tot verdediging des vaderlands, met de meestmogelijke welwillendheid bijeengebragt en verzonden:

1356 paren wollen Handschoenen,
739 —— wollen Sokken, en
39 stuks —— Slaapmutsen.

Benevens eene groote hoeveelheid Linnen en Pluksel, ten dienste van het hospitaal te Bergen-op-Zoom.

Een pak inhoudende: 121 paren Sokken, 66 paren Wanten, 8 Slaapmutsen en 3 pakken pluksel.

NB. Deze verzending scheen van onderscheidene gevers afkomstig te zijn; doch bij het pak was geen adres of brief, waarom niet is kunnen opgegeven worden, van waar hetzelve afkomstig is.

Aan den Generaal Majoor Opper-Kommandant dezer Vesting zijn op nieuw door de Heeren de *Roij*, *Van Nispen*, *van Mierlo*, en *Schouten*, hoofdschuldig gezeid 50 paren wollen Sokken, en zijn deze door hem uitgedeeld aan de Haagsche en Rotterdamsche Schutterijen, dewelke aan de Vaderlandschgezindheid der edele gevers gulde doende, voor deze gifte hunnen hartelijken dank betuigen.

Aan denzelven zijn mede op nieuw door een gezelschap van jonge jufvrouwen van Breda, ten behoeve van 's lands verdedigers toegezonden: 23 paar door haar vervaardigde wollen Sokken, en zijn deze bij het reserve bataillon, der 2de afd. uitgedeeld, welke dende hiermede uit naam der bedeelden voor dit hoog aangenaam geschenk den hartelijksten dank betuigt.

ADVERTENTIEN.

* * Met hooge toestemming zullen de Hollandsche Toneelisten, onder directie van Mejufvrouw A. C. OTTEN GH, het geheegen hebben te vertoonen: op Woensdag den 19 Januarij 1831: De TWEE RINGEN, of de Schipbreuk bij Egmond, oorspronkelijk Toneelspel in drie bedrijven van door den heer *A. Ruijsch*. Na hetzelve: De DRIE VADERS te gelijk, of Het Huwelijk van *Hans Michel*. Tusschen beide zal door Mejufvrouw *Iburg* geb. *Neijts* de volks iederen gezongen worden enz. Op Vrijdag 21 Januarij 1831: VICTORIN, of het Weeskind en de Moordenaar, Ridder-Toneelspel in drie bedrijven naar het Hoogduitsch door *M. G. Engelman*. Na hetzelve: De DRIE VADERS te gelijk, of Het Huwelijk van *Hans Michel*. Tusschen beide zal door Mejufvrouw *Iburg* geb. *Neijts* de verscheiden karacters zullen vervuld worden. De Heeren Abonnees welke niet geabonneerd zijn betalen op de Eerste Rang f 1.00.

* * Als Boekhouder, voor een Handelhuis in een der Geldersche Steden, verlangt men van stonden aan iemand van middelbare jaren, grondig het Boekhouden naar de Italiaansche wijze verstaande, en bekwaam tot het voeren van eene geregelde correspondentie in Handelszaken, etc. etc.

Iemand hierop bedacht, en van zijne bekwaamheid en zijn zedelijk gedrag voldoende getuigschriften kunnende bijbrengen, kunnen zich aanmelden bij den Boekhandelaar W. J. THIEME, te Zutphen, brieven franco, onder letter H.

De Bredasche Courant verschijnt van 1 Januarij 1831, vijf malen in iedere week te weten: des Zondags, Dingsdags, Woensdags, Vrijdags en Zaterdags. Hiervan worden geregeld 3 nummers en heele vellen uitgegeven. De prijs is f 3.00 franco per post, door het geheele Koningrijk, in de 3 maanden. Alle advertentien, behoorlijk op formaat zegel geteld, worden geplaatst tegen 20 Cents per regel. Alle inzendingen gerieven men aan de uitgevers van gemelde Courant.

Te Breda, bij BROESE & Comp. Boekdrukkers en Lakverkoopers.

Opening van de Zitting der Staten-Generaal, den 20sten Januarij 1831.

's Gravenhage, den 20sten Januarij.

In de zitting van de tweede kamer der Staten-Generaal van heden, welke ten twee ure geopend werd, waren bijna al de leden, en onder anderen ook de heer *van Sasse van Ysselt*, tegenwoordig. De heer *Jorges* heeft bij een brief te kennen gegeven, door ziekte verhinderd te zijn de zitting bij te wonen.

Daarna heeft Z. Exc. de minister van buitenlandsche zaken, die in de vergadering tegenwoordig was, het woord opgevat en hoofdzakelijk aangevoerd, dat de koning, die steeds met het verlangen bezield is om de betrekkingen met de Staten-Generaal te verbeteren, hem belast had, aan beide kamers opening te geven van den loop der onderhandelingen, uit den belgischen opstand voortgevloeid. Zestien jaren geleden werden de beide rijken vereenigd, in de hoop dat zulks de gemeenschappelijke welvaart en derzelver geluk zouden bevorderen; wel is waar verschil van zeden, godsdienst, karakter, taal, enz., kenmerkten de twee volken, maar men hoopte dat dit verschil, dat ook in andere landen bestaat, door den koning, zoude worden te boven gekomen en dat het doel der vereeniging, Europisch belang, zoude worden bereikt, zonder den volksgeest der beide landen te kwetsen. Dertien jaren lang werd dezelve ook door de gelukkige uitkomst bevestigd en niets ondervond geenen anderen tegenstand dan die, welke in eene verlegenwoordigende staatsregeling onvermijdelijk is. Twee jaren en een half geleden, begon zich echter eene vijandelijke gezindheid tegen de regering te openbaren, welke allengs toenam en door drijverij eener heillooze factie werd aangevuurd, in den boezem dezer kamer ondersteund werd en allengs tot eenen opstand aanleiding gaf, die rampzalige gevolgen naar zich sleepte. De nakomelingschap zal oordeelen of die afval van België het gevolg is geweest van mistasting der regering, dan wel dat van heillooze beginselen, die in alle staten door eene geheime partij voorgestaan worden. Daar alle door de bewoners van Noord-Nederland verlangde maatregelen werden aangewend, den opstand met zachtheid en met kracht herhaaldelijk werd te betengelen, nutteloos waren, riep Z. M. de tusschenkomst der mogendheden in, die het koningrijk der Nederlanden hadden gevestigd.

Den 4den November 1830 hielden de gezanten derzelve eene bijeenkomst te London, waarbij, in een protocol, tot grondslag den onderhandelingen werd aangenomen, de schorsing der vijandelijkheden en het terug trekken der beide strijdende partijen tot op de oude geenzen, welke dezelve in 1814 in bezit hadden.

Den 17den November werd er een tweede protocol opgemaakt, waarbij de wapenstilstand als aangenomen werd beschouwd en men nu tot regeling der grenzen van de twee Rijken moest overgaan. De Koning, het algemeen gevoelen van de Noordelijke gewesten ontwarende om van België geheel te worden afgescheiden en willende het bloedvergieten doen ophouden, stemde nogtans niet ten volle in dat protocol in, te meer daar de vereenigde gezag voerders in België niet gezind schenen dien wapenstilstand aan te nemen, daar zij ook Limburg en Staats-Vlaanderen begeerden. Men besloot toen tot eene schorsing der vijandelijkheden en tot het blijven behouden der positien, welke men toen ter tijde bezette, zullende men dien tijd bestemd houden tot onderhandelingen over eene scheiding en nadere regeling der belangen van de beide deelen des Rijks.

In Brussel stemde men eerst den 18den December tot bovengemeld protocol in en wilde daarmede tijd winnen.

De wapenschorsing werd door onze bevelhebbers ten stipste nagekomen, doch de opstandelingen hebben dezelve herhaalde malen, in Noord-Braband, en laatstelijk in Maastricht, openlijk geschonden.

Dit was de stand der zaken op den 18den December te Londen. Op welken tijd wij een tweeden gevolmagtigden naar die stad zonden, ter bespoediging van de regeling onzer belangen, en tot het bekomen van billijke schikkingen; doch wat vreemd geval! Tot hiertoe had de Nederlandsche gezant aan de conferentien der gezanten van de mogendheden, waarin de zaken van ons land geregeld werden, deel genomen, zoo als het regt der volken, naar mijn inzien, medebragt. Den 20 December namen de gezanten echter een ander protocol aan, over welks inhoud de Nederlandsche ambassadeurs niet werden gehoord, wordende dezelve, bij de bijeenkomsten over hetzelve, niet genoodigd. Dat protocol hield in, dat, daar de [illegible] reeds tevoren, ongeacht gemelde besluiten, de mogendheden in onderhandelingen traden over de regeling der betrekkingen van Holland en België en de Belgen alzoo uitgenoodigd werden [illegible] zonden. Dezelve handelde de onderhandelingen in, over een geheim verdrag, onze ambassadeurs protesteerden tegen dit vreemde besluit, [illegible] gezanten der mogendheden [illegible] betuigde, dat [illegible] zien, waarop deze Kamer, in dit oogenblik, [illegible]

Dan nam [illegible] Z. M. de Koning der Nederlanden [illegible] dezelve hunne behandeling had aangekondigd, om de onderhandelingen [illegible] de handen, welke twee volken vereenigde, verbrijzelde [illegible] delijk behandelde de brief, dat Hoogstdezelve [illegible] van, welker onder den schijn van mildheid strekken [illegible] van een dergelijk stelsel, dat [illegible] op België [illegible] verschijnsel, zoo [illegible] om een verdoold volk tot de wettige orde te doen wederkeeren.

Reeds vroeger hadden de gezanten der mogendheden verklaard [illegible] van oordeel waren, dat de wapenschorsing [illegible] opvolging behield, zoolang zij naar hunne [illegible] elke oppositie of eene daad van vijandelijkheid beschouwden. Hij [illegible] meening waarlijk niet, dat het hem [illegible] overeenkomsten stiptelijk en zijnerzijds [illegible] te houden. Hij antwoordde nu, dat voor den 20sten Januarij [illegible] zouden worden aangemerkt, indien van [illegible] twijfelachtig [illegible] zoude [illegible] gezanten met eenstemming een protocol [illegible] zijnerzijds vastgesteld werd.

» Dat alle verdere daden van vijandelijkheid van de beide partijen zouden worden aangemerkt als eene vijandelijke daad tegen de mogendheden.

» Dat alzoo de koning der Nederlanden verpligt was den 20 Januarij de Schelde te openen, en de Belgen, het beleg van Maastricht moesten opbreken;

» Dat de mogendheden, stellig verlangden den openbaren vrede te behouden, tegen diegenen der strijdende partijen, welke aan bovengemeld besluit, niet voldoen zullen, alle zoodanige maatregelen te nemen, als zij tot dat doel noodig achten;

» En dat vooral op de opening der Schelde, voor de laatste maal, werd aangedrongen."

De koning had reeds hierop geantwoord, doch dat antwoord zal eerst in de volgende week worden medegedeeld. Dit blijkt echter, dat de zaak van hoogen ernst werd en [illegible] de sluiting van de Schelde als eene daad van vijandelijkheid beschouwde; en die zaak verergerde nog in de laatste dagen, daar de mogendheden den buitenlandschen handel aankondigden, dat den 20sten Januarij de Schelde zoude worden geopend. Nu stond de koning niets anders te doen dan de opening der Schelde plaats te doen hebben of dezelve met geweld tegen te gaan. Z. M. verdere onheilen willende voorkomen, en voor de overmagt moetende bukken, heeft voorloopig tot het eerste besloten en tot de opening der Schelde bevel gegeven, behoudens het inkomen der tolgelden, zoodanig als die in 1814 bestonden.

Nu hoopt de koning dat de Belgen ook van hunne zijde het beleg van Maastricht zullen opbreken.

De slotsom van dit alles is dat de scheiding van Holland en België bestaat en het er nu op aan komt, om billijke voorwaarden daar te stellen, overeenkomstig met de regten van het Nederlandsche volk.

De koning houdt zich nu met zijne eigene staatshuishouding onafgebroken bezig; Z. M. laat het werk eener nieuwe [illegible] voorbereiden, bij welke gelegenheid de vraag der ministeriele antwoordelijkheid zal worden in aanmerking genomen, [illegible] of er andere veranderingen noodzakelijk zijn; Luxemburg heeft een afzonderlijk bestuur bekomen en over de grenzen [illegible] onzer

toekomstigen staat zal beoordeeld worden. Uit alles blijkt, dat in- en uitwendigen toestand van ons land, menigvuldige donkere wolken van alle zijden opleveren, daar geen voorbeeld van in de geschiedenis bestaat.

Groot zijn de onheilen welke den staat bedreigen, maar ook groot en veel zijn de voorbeelden van moed, trouw, opoffering en vaderlandsliefde en de nakomelingschap zal over als een vonk geslacht dat voor moesten vereerd worden. Tegen overmagt is ieder onbestaande, en de vereeniging der beide landen kan dan nu niet meer plaats hebben.

De voorzitter stelt voor het drukken van alle deze stukken, wanneer de leden van dien staat zullen zijn, om, in verband met de nieuwe mededeelingen, welke eerstdaags zullen worden gedaan, te beslissen, waartoe deze Kamer, in dit oogenblik zich verpligt gevoeld om bij alle trekken van gehechtheid tot de orde en eendragt ingeslikte een treffend voorbeeld aan de natie te geven van eensgezindheid en recht tot behoud van het lieve Vaderland.

De heer *Donker-Curtius* acht het drukken der stukken hoogst wenschelijk en ondersteunt hetzelve. Hij kan de medegedeelde stukken niet met stilzwijgen voorbijgaan, tracht aan te toonen, de noodlottige gevolgen van den opstand, de overdreven vrijheidsbegrippen welke men in België thans predikt, enz. Hij oordeelt noodzakelijk het overeenkomen van hooge Mogendheden tot scheiding.

De heer *van Sytzama* verklaart dat de kamer het regt heeft tot het voorstellen van alle soorten van wetten, de ingediende stukken ook aanleiding kunnen aan de leden kunnen geven. Men kan bij voorbeeld eens andere tolregten voorstellen om op de Schelde te varen dan in 1814. Hij was daarom van gevoelen dat men niet tot het drukken alleen moest besluiten, maar ook tot de overzending naar de sectiën.

De heer *Gockinga* spreekt over de medegedeelde stukken treurig en diep bedroefd moet zijn. Hij kent niet waarom de mogendheden zich het regt aanmatigen om over een land te beslissen, ten opzigte, vooral, van den vrede en opening van de Schelde te bevelen. De Vorst die zoo zeer minkend is, heeft in krachtige taal daarop geantwoord, doch voor de zegenpralende magt moet dikwerf het regt onderdoen. Hij oordeelt het drukken der stukken genoegzaam.

De heer *van Asch van Wijck* annuleerd het voorstel van den heer *van Sytzama*, om de stukken naar de afdeelingen te verzenden.

De heer *Fretz* is van gevoelen dat de medegedeelde stukken alleen maar behooren te worden gedrukt.

De heer *Sijpkens* deelt in hetzelfde gevoelen.

De heer *Billeveld* acht de verzending naar de sectiën noodzakelijk.

De heer *Beelaerts* is van meening dat het drukken genoegzaam is voor het oogenblik. Na het drukken van de stukken kon men overwegen, of een adres aan den Koning of een ander voorstel noodzakelijk is. Voor het overige betuigt de spreker zijn misnoegen over Engeland, hetwelk zich wel gewacht heeft, tegen een overweldiger, Dom Miguel, zich van den Portugeschen troon meester maakte en Terceira in staat van blokkade stelde, bevelen te geven om gewapenderhand tusschen beide te komen. En wat doet nu datzelfde Engeland? Het beschermt de opstandelingen in België, in zoo hooge mate, dat het ons voorschrijft, beveelt, ja dwingt, om onze verdedigingspunten, onze militaire linien te openen, voor den vijand. *(Toejuichingen van de Tribunes; dezelve worden door den Voorzitter verboden).*

Over het al of niet verzenden der stukken naar de afdeelingen ontstaan nog eenige woordenwisselingen tusschen de heren Billeveld, van Asch van Wijck en Zeelandt. Op voorstel van den heer Warin besluit de kamer om de beraadslagtingen te doen drukken, en bij de nadere mededeelingen te beslissen, of dezelve al dan niet naar die afdeelingen zullen worden gezonden.

De zitting wordt ten 4 ure opgeheven zonder bepaald adjournement.

Te Gent, bij Hendrik de Goesin, Boekdrukkers en Boekverkoopers.